

پیوسته

شماره: ۱۵۴/۵۳۶۹۲
تاریخ: ۱۳۸۷/۰۹/۲۱
پست:

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۵۲۲/۱۱/۸۷ صبح
تاریخ ثبت: عصر
اقدام کننده: ۲۴/۹/۸۷

حضرت آیت الله احمد جنتی
دبیر محترم شورای نگهبان

در اجراء اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
لایحه موافقتنامه کشتیرانی تجاری - دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و جماهیری
عظماى عربی مردمی سوسیالیستی لیبی که به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود
و در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۸۷/۹/۱۳ مجلس با الحاق یک تبصره
به ماده واحده به تصویب رسیده است، به پیوست ارسال می گردد.

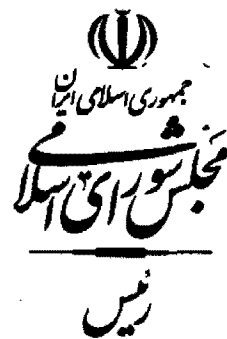
علی لاریجانی
رئیس مجلس شورای اسلامی

شماره: ۱۵۴/۵۳۶۹۷

تاریخ: ۱۳۸۷/۰۹/۲۱

پوست:

بیت

لایحه موافقتنامه کشتیرانی تجاری - دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و جماهیری عظمای عربی مردمی سوسیالیستی لیبی

ماده واحده - موافقتنامه کشتیرانی تجاری - دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و جماهیری عظمای عربی مردمی سوسیالیستی لیبی مشتمل بر یک مقدمه و بیست ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.
تبصره - رعایت اصل یکصدوسی ونهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در اجراء ماده (۱۹) این موافقتنامه الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه کشتیرانی تجاری، دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و جماهیری عظمای عربی مردمی سوسیالیستی لیبی

مقدمه:

نظر به روابط برادرانه عالی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و جماهیری عظمای عربی مردمی سوسیالیستی لیبی که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می شوند، با تمایل به تحکیم توسعه هماهنگ کشتیرانی تجاری بین دو کشور و فعال نمودن همکاری در زمینه کشتیرانی تجاری دریایی و با احترام به اصل آزادی کشتیرانی تجاری بین المللی، تصمیم به انعقاد این موافقتنامه گرفته و به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - اهداف این موافقتنامه عبارت است از:

- ۱- گسترش و تحکیم شیوه های همکاری و هماهنگی بین دو کشور در زمینه حمل و نقل تجاری دریایی.
- ۲- ارائه تسهیلاتی برای کمک به توسعه کشتیرانی تجاری دریایی بین دو کشور.
- ۳- توسعه و تحکیم روابط تجاری و اقتصادی بین دو کشور.

- ۴- همکاری در زمینه آموزش کارکنان بنادر و کشتیرانی و تبادل کارشناسان.
- ۵- همکاری در زمینه ساخت، تعمیر و نگهداری کشتیها.
- ۶- همکاری در زمینه جلوگیری از آلودگی نفتی و عملیات تجسس و نجات.

ماده ۲- این موافقتنامه در قلمرو جمهوری اسلامی ایران و جماهیری عظمای عربی مردمی سوسیالیستی لیبی قابل اجراء خواهد بود.

ماده ۳- از نظر این موافقتنامه :

- ۱- اصطلاح «کشتی یک طرف متعاقد» به معنی هر کشتی تجاری ثبت شده طبق قوانین یکی از طرفهای متعاقد است که تحت پرچم آن کشور تردد می کند. به استثناء:
 - الف) کشتیهای جنگی
 - ب) سایر کشتیهایی که در خدمت نیروهای مسلح هستند
 - پ) کشتیهای تحقیقاتی (علمی، اقیانوس نگاری، آب نگاری)
 - ت) کشتیهای ماهیگیری
 - ث) کشتیهای غیرتجاری (قایقهای دولتی، کشتیهای بیمارستانی و غیره)
- ۲- اصطلاح «مؤسسه» به معنی هر شرکی است که از شرایط زیر برخوردار است:
 - الف) دفتر مرکزی آن در کشور متبوع بوده و در آن کشور به ثبت رسیده است.
 - ب) توسط مقامات دریایی ذیصلاح کشور متبوع به رسمیت شناخته شده باشد.
- ۳- اصطلاح «عضو خدمه» به معنای هر فردی است که در کشتی یکی از طرفهای متعاقد وظایفی در ارتباط با ناوبری، عملیات و حفظ و نگهداری کشتی انجام می دهد و نامش در فهرست خدمه درج شده است.
- ۴- مقامهای «ذیصلاح دریایی» عبارتند از:
 - در جمهوری اسلامی ایران، وزارت راه و ترابری، سازمان بنادر و کشتیرانی
 - در جماهیر عظمای عربی مردمی سوسیالیستی لیبی، کمیته کل مردمی ارتباطات و حمل و نقل، اداره بنادر و حمل و نقل دریایی

ماده ۴- همکاری بین جمهوری اسلامی ایران و جماهیری عظمای عربی سوسیالیستی مردمی لیبی در زمینه کشتیرانی تجاری دریایی، براساس اصول حقوق برابر، احترام به حق حاکمیت ملی و امتیازات و منافع دو جانبه خواهد بود.

ماده ۵- طرفهای متعاقد طبق ماده (۴) این موافقتنامه، برای ایجاد ارتباط بین سازمانها و مقاماتی که مسؤولیت فعالیتهای حمل و نقل دریایی را به عهده دارند به یکدیگر مساعدت خواهند نمود.

ماده ۶-

۱- طرفهای متعاقد در جهت توسعه کشتیرانی تجاری دریایی بین کشورهای خود همکاری و به یکدیگر مساعدت خواهند نمود و بدین منظور در موارد زیر به توافق رسیده‌اند:

الف) ترغیب کشتیهای ایرانی و لیبیایی به مشارکت در حمل و نقل کالا بین بنادر طرفهای متعاقد و همکاری برای حذف موانع احتمالی توسعه حمل و نقل مزبور.

ب) ممانعت نکردن از مشارکت کشتیهایی که تحت پرچم یکی از طرفهای متعاقد تردد می‌کنند در حمل کالاها بین بنادر طرف متعاقد دیگر و بنادر کشورهای ثالث.

۲- مفاد بند (۱) این ماده شامل حق کشتیهای تحت پرچم کشورهای ثالث برای مشارکت در آمد و شد دریایی بین بنادر دو طرف متعاقد و بنادر کشورهای ثالث نخواهد شد.

ماده ۷-

۱- هرطرف متعاقد در موارد زیر همان رفتاری را با کشتیها، خدمه، مسافران و کالاهای طرف متعاقد دیگر خواهد داشت که با کشتیهای خودی که در حمل و نقل دریایی بین‌المللی مورد استفاده قرار می‌گیرند، دارد:

الف) دسترسی آزادانه آنها به بنادر، آبهای سرزمینی و داخلی

ب) توقف کشتیها در بنادر، استفاده از آنها برای عملیات تخلیه و بارگیری و استفاده از تأسیسات بندری

پ) سوار و پیاده کردن مسافران و خدمه

ت) استفاده از خدمات کشتیرانی تجاری دریایی و فعالیتهای تجاری مربوط

۲- مفاد بند (۱) این ماده شامل موارد زیر نمی شود:

الف) فعالیتهایی که طبق قوانین و مقررات ملی هر طرف متعاقد منحصر به سازمانها و مؤسسات آنها است، مانند: تجارت ساحلی، کشتیرانی ساحلی (کابوتاز)، عملیات نجات، یدککشی و سایر خدمات بندری به استثناء خدمات نمایندگی

ب) مقررات مربوط به پذیرش و اقامت اتباع بیگانه در سرزمین هر یک از طرفهای متعاقد

پ) قواعد حاکم بر راهنمایی اجباری کشتیهای خارجی

ت) بندری که بر روی کشتیرانی بین المللی باز نمی باشد.

ماده ۸- طرفهای متعاقد باید در چهارچوب قوانین و مقررات بندری خود، کلیه اقدامات ضروری را برای تسهیل و اجراء حمل و نقل دریایی به منظور جلوگیری از تأخیر غیر ضروری کشتیهای تحت پرچم طرف متعاقد دیگر در بنادرشان طبق الزامات کنوانسیونهای بین المللی انجام دهند.

ماده ۹-

۱- گواهینامه های ملیت و اندازه گیری کشتی و همچنین دیگر اسناد کشتی که توسط مقامهای ذی صلاح هر طرف متعاقد صادر یا به رسمیت شناخته شده باشد، باید توسط مقامهای مربوط طرف متعاقد دیگر طبق الزامات کنوانسیونهای بین المللی به رسمیت شناخته شود.

۲- کشتیهای هر طرف متعاقد که دارای گواهینامه های اندازه گیری است و طبق بند (۱) این ماده و الزامات کنوانسیونهای بین المللی به رسمیت شناخته شده است، از هر گونه اندازه گیری دیگر در بنادر طرف متعاقد دیگر معاف خواهد بود.

۳- عوارض و هزینه‌های بندری براساس گواهینامه‌های اندازه‌گیری کشتیها به گونه‌ای که در بند (۱) این ماده مشخص شده است محاسبه خواهد شد.

ماده ۱۰- طرفهای متعاقد باید مدارک شناسایی اعضای خدمه را که توسط مقامهای ذیصلاح صادر و به رسمیت شناخته شده است، به رسمیت بشناسند. مدارک مزبور عبارت است از:

- برای اعضای خدمه کشتیهای جمهوری اسلامی ایران (شناسنامه دریانوردی).
- برای اعضای خدمه کشتیهای جماهیری عظمای عربی سوسیالیستی مردمی لیبی (گذرنامه دریانوردی).

ماده ۱۱- طرفهای متعاقد که عضو کنوانسیون شماره (۱۰۸) سازمان بین‌المللی کار می‌باشند، مفاد کنوانسیون یاد شده را درخصوص گواهینامه‌های ملیت دریانوردان اعمال خواهند نمود.

ماده ۱۲- هر طرف متعاقد باید حتی‌الامکان کمکهای پزشکی لازم را طبق قوانین و مقررات داخلی خود در اختیار اعضای خدمه کشتیهای طرف متعاقد دیگر قرار دهد.

ماده ۱۳-

۱- در صورت به گل نشستن، به ساحل رانده شدن یا بروز هرگونه حادثه دیگری برای کشتی یک طرف متعاقد در آبهای سرزمینی طرف متعاقد دیگر، طرف متعاقد اخیرالذکر باید همان حمایتی را که در مورد کشتیهای خودی به عمل می‌آورد در مورد کشتیها و کالاهای مزبور اعمال کند.

فرمانده، خدمه و مسافران کشتی خسارت دیده در هر زمان از همان کمک، مساعدت و حمایتی برخوردار خواهند شد که اتباع کشوری که خسارت در آبهای سرزمینی آن به وجود آمده است از آن برخوردار می‌شوند و هزینه‌های مربوط وصول خواهد شد.

مفاد این ماده نباید مانعی برای ابراز ادعا به منظور کمک و مساعدت به شناورهای تلقی گردد که دچار خسارت به خدمه، مسافران، کالاها و اموال کشتی شده باشد.

۲- کشتی صدمه دیده، اموال و کالای آن مشمول هیچ گونه حقوق گمرکی، سود بازرگانی، هزینه‌ها و دیگر مالیاتهایی که برای کالاهای وارداتی در نظر گرفته می‌شود، نخواهد شد، مگر این که این اموال و کالاها برای استفاده و مصرف در قلمرو طرف متعاهدی که در آن حادثه اتفاق افتاده است در نظر گرفته شده باشد.

۳- مفاد بند (۲) این ماده مانع از اجراء قوانین و مقررات جاری در قلمرو طرفهای متعاهد در خصوص نگهداری موقتی کالاها نخواهد شد.

ماده ۱۴- هرگونه اختلافی که در شناورهای هر یک از طرفهای متعاهد در آبهای سرزمینی یا بنادر طرفهای متعاهد دیگر روی دهد باید از طریق مقررات ملی و کنوانسیونهای بین‌المللی مربوط حل و فصل گردد.

ماده ۱۵-

۱- طرفهای متعاهد در راستای همکاریهای نزدیک، سالانه به‌طور ادواری از طریق کارگروه فنی مشترک در موارد زیر با یکدیگر مشورت خواهند کرد:

الف) بحث و بهبود شرایط اجراء این موافقتنامه و تعیین آئین نامه داخلی تشکیل جلسات مشترک و ارائه پیشنهادهایی برای اقدامات آتی.

ب) پیشنهاد اصلاحیه‌ها و الحاقات احتمالی این موافقتنامه و هماهنگی در این خصوص.

۲- طرفهای متعاهد طبق بند (۱) این ماده باید از طریق مجاری دیپلماتیک، پیشنهاد تشکیل اجلاسهای مشورتی کارشناسی بین مقامات دریایی ذیصلاح دو کشور را که حداکثر نود روز پس از تاریخ پیشنهاد مربوط آغاز خواهد شد، ارائه دهند.

بسته

ماده ۱۶- طرفهای متعاقد باید تمامی تلاشهای خود را برای هماهنگی فعالیتهایی در زمینه ساخت، تعمیر و نگهداری تجهیزات کشتیها، یدک کشتها و غیره انجام دهند.

ماده ۱۷- به منظور توسعه منابع انسانی، کارآموزان طرفهای متعاقد درمورد هزینه‌های آموزشی از همان رفتاری برخوردار خواهند شد که کارآموزان تبعه طرف متعاقد دیگر از آن برخوردار می‌باشند.

طرفهای متعاقد آموزش اتباع خود که در کشتی‌های تجاری خویش می‌باشند را به منظور توسعه فعالیتهای دریایی دو کشور تسهیل خواهند نمود.

ماده ۱۸- طرفهای متعاقد تلاش خواهند نمود در سازمانها و مجامع دریایی بین‌المللی که هر دو کشور عضو آنها می‌باشند، با یکدیگر همکاری و هماهنگی نمایند و مواضع مشترکی اتخاذ کنند.

ماده ۱۹- هرگونه اختلافی که ممکن است درخصوص تفسیر و یا اجراء این موافقتنامه، بروز کند ابتدا توسط کارگروه مشترک موضوع ماده (۱۵) این موافقتنامه و در صورت عدم حل و فصل، از طریق مجاری دیپلماتیک حل و فصل خواهد شد.

ماده ۲۰-

۱- این موافقتنامه منوط به تصویب خواهد بود و از تاریخ دریافت آخرین اطلاعیه تصویب، لازم‌الاجراء می‌گردد.

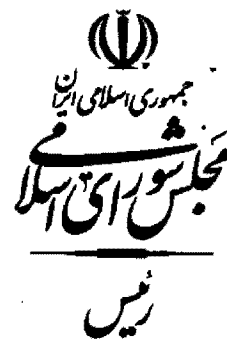
۲- این موافقتنامه برای یک دوره پنجساله منعقد شده است و برای دوره‌های مشابه قابل تمدید است و تا شش ماه بعد از تاریخی که هریک از طرفهای متعاقد به طور کتبی قصد خود را مبنی بر فسخ این موافقتنامه به طرف متعاقد دیگر اعلام کند، نافذ خواهد بود.

شماره: ۱۵۴/۵۳۶۹۲

تاریخ: ۱۳۸۷/۰۹/۲۱

پوست:

بیت

این موافقتنامه در شهر طرابلس در تاریخ ۱۳۸۷/۱۰/۵ هجری شمسی برابر با ۲۰۰۷/۱۲/۲۶ میلادی در دو نسخه اصلی به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی تهیه شده و هر دو نسخه از اعتباری یکسان برخوردار است. در صورت بروز هر گونه اختلاف نظری در تفسیر، نسخه انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف	از طرف
جماهیر عربی مردمی سوسیالیستی لیبی	دولت جمهوری اسلامی ایران
الطاهر الهادی الجهمی	محمد سعیدی کیا
وزیر برنامه ریزی	وزیر مسکن و شهرسازی

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و بیست ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ سیزدهم آذرماه یکهزار و سیصد و هشتاد و هفت مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

علی لاریجانی
رئیس مجلس شورای اسلامی